

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. X. Dona Spiritus sancti & gratiæ gratis datæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

Scientia. Fuit in Ioanne patientia insuperabilis, cuius adamantinum pectus grauiissimi labores, morbi, persecutiones nunquam frangere potuerunt. Solitus erat dicere: *Quid scit qui pro Christo pati nescit? cum de laboribus agitur, quo plures sunt, eo melius.* Audiuit aliquando decantari laudes tolerantiae, inde tantopere in Deum absorptus remansit, vt cratem ferream tenaciter apprehenderit, ne (quod illi non erat infrequens) amore attractus in aëra raperetur. Illa porro Ioannis petitio, cuius ante meminimus, *Domine pati & contemni pro te*, vt humilitatis, ita patientiae præbet argumentum singulare.

Pœnitentia. Hinc originem trahebat spiritus pœnitentiae admirandus porius quam imitandus. Corpus cingebat catenula ferrea crebris & acutis cuspidibus plena, quæ adeo carni adhaerebat, vt cum socius eius ob incidentem & inopinatum casum eam conatetur abstrahere, non nisi cum sanguinis copiosa effusione id facere potuerit. Cilicium quo utebatur ordinariè erat thorax & femoralia spartea nodis crebrioribus referta. Somno duabus dumtaxat horis, aut ad summum tribus indulgebat. Fetijs sextis rutæ geminibus in memoriam fellis & aceti saluatoris, vesci consueuerat.

S. X.

Dona Spiritus sancti & gratia gratis data.

CVrsum & veluti per transennam virtutes Venerabilis Patris attigimus, lubet eadem breuitate percurrere aliqua ex donis Spiritus sancti & gratijs gratis datis quibus claruit. Occurrit primo loco donum sapientiae, & huic cognata scientiae & intellectus, quæ in scriptis Venerabilis Patris mirifice relucet, quibus animam ad apicem purissimæ & sublimissimæ contemplationis dirigit, nullibi mystica Dei arcana aptiori stylo, aut sublimiori sensu reſerata inuenies, idque nullo adminiculo librorum, cum præter sacros codices & Breuiarium nullos alios aut euolueret, aut haberet; quo constat non humanitus hæc acquisita, sed à spiritu S. cœlitus infusa. Hinc illa profundissima mysteriorum Dei contemplatio & penetratio, cuius rei fidem facit mirabilis imago Christi Domini crucifixi, quam Ioannes post extraticam huius mysterij visionem, vbi ad se redijt, nudis & superficialibus lineis, sed miro artificio deductis, adumbravit, vt præstantissimi pictores tum ob hanc caulam, tum ob piam affectionem quam animis intuentium imprimit, opus miraculosum iudicant.

Propheta. Plurima prophetico spiritu cognouit, inter alia obitus sui diem & horam Hominum interiora penetrabat, peccata oblita pœnitentibus reuocabat in memoriâ. prænouerat pridem suum in Religionem ingressum, perfectionem quam in ea erigeret: vincula, carceres, persecutiones quas erat passurus. Deplorabilem casum cuiusdam monialis à stygmatibus diæ prænuntiavit, aliaque plurima quæ rei euentus probauit.

Potestas in daemones. Potestate in daemones præditus fuit tanta; vt hoc in genere non inferiora Diuo Basilio patrauerit prodigia, id ipsum spiritibus immundis licet inuitis fatentibus, qui Ecclesiae exorcismis astricti sæpius confessi sunt, à nullo diuorum in cœlo degentium sibi actius bellum indici, quam à quodam Carmelita Discalceato, qui vocaretur Ioannes à Cruce, & à nullo alio à temporibus D. Basilij se passos persecutionem grauiorem, quam ab illo. Plures legiones è corporibus humanis expulit, pessimæ pactionis chirographa

grapha recuperavit, prædamque è manibus dæmonum extorsit; quemadmodum & nunc inuocatum eius nomen corporisque reliquiæ idem præstant. huc reuocari potest quod imminentes tempestates crucis signo, quandoque solo aspectu dissipauerit, flammam conueniunt incumbentem contra ventorum impetum recedere coegerit, & eius generis non pauca. Sanitatum gratia fuit illustris, non texemus omniū Catalogum; vniuersim dico nullum morborum genus quod vel ipse dum viueret, vel eius post mortem reliquiæ non sanauerint, & ne quid miraculo decederet, plerumque instantaneæ, quamuis cum morte aliqui consistarentur, vestes, linteola, aut quæcunque denique Ioannem contigissent, vitalem quandam vim habere videbantur, quam ægris communicarent.

§. XI.

Postremus Ioannis morbus.

Cum Prouincialis officio fungeretur, aliquando in morbum inciderat grauem admodum & periculosum, qui ægrotantem ad eas redegit angustias, vt iudicio medici nulla spes vitæ superesset. At vir Dei prophetico spiritu, *Multum inquit, patiar, sed non decedam hac infirmitate, nondum enim lapis perfecte expolitus est.* Vbi vero tunctionibus, pressuris, perf. &issimoque nitore omnigenarum virtutum lapis hic pretiosissimus factis superque expolitus fuit, in Conuentu Rupellæ in febrim incidit quæ accessu aliorum vulnerum & dolorum illi postrema fuit. Quod vero is locus solitudini esset destinatus, nec suppeteret copia medici, optio ei facta fuit migrandi in Biacense aut Vbetense Cœnobium, quod hæc cæteris essent viciniora. Ille vero Vbetense elegit, tum quod in ea ciuitate necdum notus esset, tum quod ignoraret alias patiendi occasiones hic suppetere. In itinere cum socij molestissima nausea laborantem viderent, sciscitanti sunt, num quid esset quo vesci vellet, ille asparagos visus est appetere, sed loco & anni tempore maxime alieno, Septēbri iam excurrente, indoluerunt comites quod nec tantillo refrigerio necessitati optimi patris subuenire possent. At præstitit Deus, quod locus & tempus præstare non poterant. Vix enim ingressi flumen Guadalimar fasciculum recentium asparagorum impositum lapidi inuenerunt grauissimi mali exiguum solacium, sed miraculo magnum. Cum Vbetam appulisset, inualuit febris; accessit vlcus in dextero pede ea parte qua Saluator clauis affixus est cruci, cui vt Chirurghi mederentur, alia ingentia vulnera circum circa per modum Crucis aperuerunt, gaudente interim Ioanne ac Deo Optimo Maximo gratias agente, quod vnico pede in formam Crucis quinque Domini vulnerum memoriam gestaret. Maxima puris copia ex his vulneribus educta est tantæ virtutis, vt eo tinctæ fasciolæ & ægris applicitæ plurimas infirmitates miraculosè sanauerint: tantæ vero fragrantia, vt linteola quæ obligandis aut abstergendis vulneribus fuerant adhibita, solo odore ab alijs discernerentur. Argumentum suauissimi huius odoris est, quod Religiosus eiusdem Conuentus cum scutellam purulenta hac materia plenam reperisset, ratus ex odoris fragrantia id esse lapidam aliquam sorbitiunculam, penitus ebibit, non modo citra nauseam, sed etiam summa cum suauitate & gustu, vt ipse postmodum resciscens quidnam esset, testatus est.

††††

Auge-

B.
Ioannis
à CruceOpera
Mystica

NVI

124